

allen is.... Daarna is er de bruiloft van het Lam die heel kort in Op19:6-10 beschreven wordt. Het is treffend dat de gemeente de bruid is (Ef5:32) en dat zij gekleed gaat in rein, fijn linnen - dat dus de rechtvaardige daden van de heiligen een versiering voor de bruid zijn. Zowel met het oog op de rechterstoel als met het oog op de bruiloft van het Lam, worden we eraan herinnerd dat ons leven hier op aarde van invloed is op de toekomst, ja dat ons leven op aarde kan bijdragen aan toekomstige eer voor Christus. Een hele mooie gedachte, maar soms ook bedreigend of beangstigend. Is het ooit wel goed genoeg? Je zou er krampachtig van worden. Misschien mogen we het ook wel omdraaien. Je moet de toekomst vormen (Shape Your Own Future!), is een tegenwoordig vaker gehoorde kreet. En ja, je kunt je voorstellen dat managers of reclamemensen zulke woorden vaak gebruiken. Maar is het niet veel mooier als wij niet de toekomst proberen te vormen, maar ons juist door onze toekomst laten vormen tot gelijkvormigheid aan het beeld van de Heer Jezus (Rom8:29) – Let The Future Shape You! Na de rechterstoel en de bruiloft van het Lam, keert de Here Jezus terug om hier op aarde zijn rijk van vrede en gerechtigheid op te richten (Op19:11v; Zach.14:5). Deze wederkomst op aarde wordt zijn verschijning genoemd. En juist in die tekst over de kroon in 2Tim4:8 zegt Paulus dat die kroon is weggelegd voor allen die zijn verschijning lief hebben.

Dat is het moment waar bijna alle profetieën uit het OT naar toe wijzen. Dan zal elke knie voor Hem buigen en ieder Hem eer bewijzen (Fil2:10,11). Welke christen zou er niet verlangen naar dat glorieuze moment voor de Heer, waarop ieder Hem als Koning der Koningen moet aanvaarden? Ja, toen de volheid van de tijd gekomen was zond God zijn Zoon (Gl4:4) maar Hij deed dat met oog daarop dat Hij alles in de hemel en op aarde zou samen brengen onder één Hoofd (Ef1:10). Dat is het moment.

Liefde voor de Koning

Er staat een geweldig mooi getuigenis in 1Kr.11:10: Dit zijn de aanvoerders van Davids helden, die hem, samen met geheel Israël, krachtig terzijde stonden bij de verwerving van zijn koningschap, om hem, naar het woord des HEREN over Israël, koning te maken. De Heer Jezus is nu nog in de hemel, maar Hij zal terugkomen, wie weet hoe spoedig. In de tijd dat Hij ons hier laat, mogen we als Davids helden zo leven alsof de toekomst van de Heer Jezus van ons afhangt. Let his future shape you (and me)!

Aan het begin van dit artikel is Noach kort voor de aandacht geweest is. Hij was een levende getuige. Petrus roept ons ook op (1P3:15) om altijd bereid te zijn verantwoording af te leggen aan ieder die ons rekenschap vraagt van de hoop die in ons is. Christus is onze hoop. Wij verwachten het voor dit leven hier op aarde en voor het leven in de toekomst van Hem. Misschien is dat wel de mooiste geloofsbelijdenis die een mens kan afleggen: Christus mijn hoop, Christus mijn leven, Christus mijn alles. Misschien juist daarom wel schrijft Petrus in hetzelfde vers er nog iets voor: maar heiligt Christus als Heer in uw harten.

'Geloven in

Inleiding

Alles in praktijk brengen wat God geboden heeft is niet gemakkelijk als je leeft in een wereld die snel haar einde tegemoet gaat. In de tijd van Noach waren hij en zijn familie de enige gelovigen en dat maakte het er voor hen niet gemakkelijker op. Toch wordt er in de geschiedenis van Noach tweemaal melding gemaakt van het feit dat Noach deed 'wat de Here geboden had' (Gen. 6:22, 7:5).

Als we op de toestand letten van de wereld in die dagen, dan zullen we begrijpen hoe moeilijk het voor Noach en zijn familie moet zijn geweest om te volharden in hun wandel met God. In de evangeliën vergelijkt de Heer Jezus de tijd, die onmiddellijk voorafgaat aan zijn komst, met die van de dagen van Noach (Mat. 24:37-39, Luk. 17:26-27). Zonder veel moeite kunnen ook wij onze tijd met die van Noach vergelijken want op meerdere gebieden was het een crisistijd! Wij leven in een crisistijd en dat betekent meer dan ooit: keuzes maken! We lezen in Openbaring 22:11: 'Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd'. En de apostel Johannes zegt ons met het oog op de komst van de Heer Jezus: 'Wij weten, dat, als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen wezen; want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is. En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is' (1Joh. 3:3, NBG). Als we het leven van Noach onderzoeken kunnen vaststellen dat: 'geloven in crisistijden' mogelijk is, ook nú, tenminste als we...

1. Wandelen met God

Net zoals zijn beroemde voorvader Henoch dat deed, wandelde ook Noach met God (Gen. 5:22, 6:9). Hij was rechtvaardig voor God en onberispelijk ten opzichte van zijn bureu. 'Onberispelijk' betekent niet 'zondeloos' want dat kan alleen van de Heer Jezus gezegd worden, maar het betekende dat de mensen Noach niet van zonde konden beschuldigen. Zijn rechtvaardigheid kwam voort uit zijn geloof in God, want Noach had genade gevonden in de ogen van de Heer en in Gods belofte (Gen. 6:8). Noachs gerechtigheid was niet het gevolg van zijn goede werken, maar zijn goede werken waren het gevolg van zijn rechtvaardigheid! Hij en zijn familie werden gered op dezelfde wijze als nu mensen gered worden, door genade en door geloof in Jezus Christus (Ef. 2:8, Hebr. 11:7). Dat geloof werd zichtbaar in hun leven. Wij hebben ook de opdracht gekregen om 'te wandelen in liefde' (Ef. 5:2), 'te wandelen als kinderen van het licht' (Ef. 5:8), 'te wandelen in de Geest' (Gal. 5:16, 25) en 'te wandelen als wijzen' (Ef. 5:15).

Het woord – de godsspraak of goddelijke aanwijzing (Hebr. 11:7) - dat tot hem was gekomen was niet zonder gevolg gebleven. Van de

crisistijden' Noach

gelovigen in Thessaloniki kon worden gezegd dat ze het woord van God hadden ontvangen, en het hadden aangenomen niet als een woord van mensen, maar, wat het inderdaad is, als een woord van God, dat ook werkzaam was in hen, die geloofden (vgl. 1Thess. 2:13). 'Wandelen met God' zou ik daarom willen omschrijven als 'rekening houden met God en zijn geboden'.

2. Bereid zijn Gods geboden te gehoorzamen

'Door het geloof heeft Noach eerbiedig een ark gereed gemaakt tot behoudenis van zijn huis' (Hebr. 11:7). Het hoofddoel van de bouw van een ark was om het mensdom en alle schepselen, waarin een levensgeest was, in stand te houden. God gaf Noach alle instructies die hij nodig had om de ark te kunnen bouwen, zoals hij later ook aan Mozes zijn instructies gaf om de tabernakel te bouwen (Ex. 25:9, 40; Hebr. 8:5) en aan David voor de bouw van de tempel (1Kron. 28:11-19).

Omdat het nog nooit op aarde geregend had (Gen. 2:5) moeten de mensen wel verwonderd geweest zijn over de activiteiten van Noach en zijn medewerkers, om een boot te bouwen op droog land. Er zal wel heel wat gespot en gelachen zijn! Met betrekking tot de laatste dagen zegt de apostel Petrus ook dat er 'spotters met spotternij zullen komen, die naar hun eigen begeerten wandelen, en zeggen: Waar blijft de belofte van zijn komst?' (2Petr. 3:3). Zulke mensen gaan voorbij aan de lankmoedigheid van God, Die niet wil dat er iemand verloren gaat en de mogelijkheid die Hij biedt om te ontkomen aan het oordeel wat aanstaande is (vs. 9). De belofte aan Jozua, 'dat hij op al zijn wegen het doel zou bereiken en voorspoedig zou zijn', gaat vooraf aan de opdracht om 'nauwgezet te handelen overeenkomstig alles wat in het wetboek geschreven is! (Joz. 1:8).

In hoeverre houdt u rekening met God en zijn Woord?

3. Volharden in de prediking van het Evangelie

Werd de ark gebouwd 'tot behoudenis van Noachs huis', een ander gevolg van de bouw van de ark (of van zijn geloof) was 'dat hij daardoor de wereld veroordeelde!' (Hebr. 11:7). Honderd en twintig jaar 'predikte' Noach geduldig tot de mensen en werkte (Gen.6:3) aan de ark. Dat is een lange tijd, maar wel een bewijs van Gods lankmoedigheid met de mens. Dat wil niet zeggen dat de dag van het oordeel niet komt, maar omdat God niet wil dat iemand verloren gaat, laat hij tot dan de prediking van het evangelie van Gods genade doorgang vinden.

Voormalig minister van buitenlandse zaken van de VS, Henry Kissinger, schijnt eens gezegd te hebben: "Deze week kan er geen crisis komen, want mijn agenda is al vol"! In diezelfde week kwam

het bekende 'Watergate' schandaal dat leidde tot zijn aftreden! Crisissen komen, of onze agenda nu volgeboekt is of niet.

De dagen van Noach worden door de Heer Jezus vergeleken met een crisistijd. Een tijd die voorafgaat aan zijn komst om deze wereld te oordelen. Het zal voor de mensen van deze wereld ook een onverwachte komst zijn. 'Terwijl zij zeggen: het is (alles) vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangere vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen' (1Thess. 5:3).

Als u acht geeft op het profetisch woord (2Petr. 1:19) weet u hoe de geschiedenis van deze wereld eindigt, maar die wetenschap brengt een tweezijdige verantwoordelijkheid met zich mee. 'Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijven voor Hem in vrede' (2Pet. 3:14). En: 'Daar wij dan weten hoezeer de Heer te vrezen is, overreden wij de mensen' (2Kor. 5:11). Profetie is ons niet gegeven tot speculatie, maar tot motivatie!

4. Standhouden en volharden in ons geloof

Noachs voorbeeld werd tot zegen, niet slechts voor hemzelf, maar ook voor zijn huisgenoten. Want we lezen dat hij eerbiedig de ark toebereid heeft tot redding van zijn huisgezin (Hebr. 11:7, 1Petr. 3:20). Dat wil niet zeggen dat Noachs vrouw en kinderen door zijn voorbeeld behouden werden, want iedere zondaar dient persoonlijk te geloven in de Heer Jezus om behouden te worden. Maar we zien hier iets van wat Gods bedoeling is en wat omschreven wordt als: 'Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis' (Hand. 16:31). Dat was de boodschap aan Cornelius en zijn huisgenoten (Hand. 11:13-14), aan de gelovigen in Korinthe (Hand. 18:8) en aan de gemeente te Filippi (Hand. 16:14-15).

Een grote verantwoordelijkheid voor een huisvader! Er is een groot contrast tussen Noach en Lot (Gen. 19) als het gaat over hun invloed op hun gezin. Omdat Noach God vertrouwde en met Hem wandelde, was hij in staat zijn gezin te 'winnen' voor de Heer. Lot was een gelovige, maar wandelde niet met God. 'Toen ging Lot heen en sprak tot zijn schoonzoons, die met zijn dochters zouden trouwen, en zeide: Staat op, verlaat deze plaats, want de HERE gaat de stad verwoesten. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzoons als iemand, die schertste' (Gen. 19:14). Lots 'voorbeeld' resulteerde daarin dat zijn vrouw God niet gehoorzaamde en omkwam. Zijn dochters betrokken hun vader in incest en hun kinderen werden de twee grootste vijanden van het volk Israël. Laten we deze waarschuwingen ter harte nemen en onze verantwoordelijkheid als ouders op ons nemen! 'Daar al deze dingen aldus vergaan, hoedanig behoort gij dan te zijn in heilige wandel en godsvrucht, vol verwachting u spoedende naar de komst van de dag Gods' (2Petr. 3:11-12).